

12. Samenvatting	75
12.1 Een juridische grondslag	75
12.2 Toepassing van biometrie	76
12.2.1 De wetgeving blijkt genegeerd te zijn	77
12.2.2 Inmenging persoonlijke levenssfeer	78
12.2.3 Het gebruik voor eigen agenda's	78
12.3 Risico's biometrie	
12.3.1 Inleiding	79
12.3.2 Een problematische situatie	79
12.3.3 Negatieve onderzoeksbevindingen	80
12.4 Wettelijke basis toegang tot gegevens ontbreekt	81
12.5 Naleving volgens het Unierecht	82
13. Mensenrechten	
13.1 Inleiding	83
13.2 Schending	84
13.3 De situatie	85
13.4 Aanpassing wetgeving	86
13.5 Tussenbalans	88
13.6 Conclusie	89
14. Toekomstige ontwikkelingen op Europees niveau	
14.1 Inleiding	91
14.2 Aantasting recht op privacy	91
14.3 De volle werking van de Verordening	92
14.4 Controverse	93
14.5 Nationale veiligheid	94
14.6 Verantwoording	95
15. Doelstelling	96
15.1 Beleidsmatig optreden	97
15.2 Een werkwijze	98
16. Slot	100
17. Conclusie	100
18. Nabeschuwing	103

13.2 Schending

De burger uitsluiten van de maatschappij tijdens een procedure heeft geen rechtsgeldigheid. Een basis daarvan ontbreekt in de wet. Het was uitsluitend gebaseerd op een besluit van de overheid. Zeer ongewoon. Afgezien van het feit dat de procedure op een ID-kaart betrekking heeft.

In een democratie viel zoiets nooit te verwachten. Niet volgens de wet.

Het is onnavolgbaar dat iemand zijn burgerrechten verliest tijdens een gerechtelijke procedure. Vooral gelet op het "fair-trial" beginsel.

"Tenminste heeft de burger het recht op een eerlijk proces. Om een beroep volledig te volbrengen.¹⁸² Dat omvat de navolgende principes: -

- een onafhankelijke en onpartijdige rechtbank in Nederland
- openbare hoorzitting
- te worden gehoord binnen een redelijke termijn
- vertegenwoordiging door een advocaat
- de lezing van de ontstane situatie vanuit de cliënt

Een oneerlijke uitspraak wordt opnieuw bekeken of wellicht vernietigd."

Op zich de bedoeling. Als termijn wordt altijd 3 maanden gehanteerd. Tot een zitting in eerste aanleg komt het niet eens. Nota bene na 3 jaar.

Anders gezegd: "De overheid wilde verlost zijn van kritische burgers."

Nu is inbreuk gemaakt op een gevestigd recht en een bestaand belang.

De Hoge Raad stelt dat er geen drempels en juridische beperkingen tijdens een gerechtelijke procedure mogen worden opgeworpen. Nu wel.

Tegen die achtergrond ben ik onterecht van de maatschappij uitgesloten.

Inhoudelijk behoorde deze twee zaken van elkaar gescheiden te zijn. Een reisdocument aanvragen stond totaal los van de procedure ertegen.

¹⁸² http://nl.wikipedia.org/wiki/Recht_op_een_eerlijk_proces

De rechterlijke macht moest oordelen over het werk van de wetgevende macht. Ook nu over de paspoortwet. Die wet is niet de maat der dingen.

Ook de verordening moet voldoen aan de wet. Hieraan is voorbijgegaan.

Het afgeven van vingerafdrukken wordt nergens bij Wet opgelegd aan burgers. Alleen in het Wetboek van Strafrecht past een gedwongen afgifte van vingerafdrukken. Dat de Nieuwe paspoortwet afgifte ervan verlangt wil nog niet zeggen dat daartoe een wettelijke verplichting is. –

“Afgifte past in het straftraject maar niet om aan iedereen op te leggen.”

In dat kader zou moeten worden betoogd dat de Nieuwe paspoortwet derhalve niet aan de nationale- en internationale wetgeving voldoet.

Zeker gelet op hetgeen wat hiervoor als kritiek naar voren was gebracht.

Verificatie en identificatie met vingerafdrukken blijkt onmogelijk te zijn.

Dit betekent dat de verplichtingen die voortvloeien uit de EU-Verordening ook niet als vaststaand gegeven mocht worden beschouwd.

Een procedure moest je kunnen volgen met behoud van reisdocumenten.

Op burgers in Nederland rust namelijk de plicht om zich te identificeren.

13.3 De situatie

Deze ontwikkeling getuigt van een schending van mensenrechten. Het uitsluiten van burgers van de maatschappij is kwalijk. Vooral omdat de overheid immers haar verantwoordelijkheid moet nemen. Een burger in de gelegenheid moet stellen om over een identiteitsbewijs te beschikken.

Een burger moest zijn leven op gebruikelijke wijze kunnen oppakken. Ongeacht of de eisen voor identiteitsbewijzen opeens waren gewijzigd.

In de Wet ligt het ‘fair-trail’ verankerd waarop de burger zich in zulke gevallen kan beroepen. En zonder drempels en juridische beperkingen.

Sommige mensen hielden klaarblijkelijk niet van de kijk op de situatie zoals in de Wet is omschreven. De Nederlandse Overheid behoort ook tot die categorie. Het wijzigen van de Paspoortwet nog even daargelaten. Dat is ongelukkig gekozen. Zonder het eerst te beoordelen op de merites.

In dit stadium is alles duidelijk geworden nu de Paspoortwet totaal faalt.

Hierdoor zijn de burgers tijdens een gerechtelijke procedure onterecht uit de maatschappij verbannen. Terwijl noodpaspoorten uitkomst bood.

De Nederlandse Overheid heeft verder de identiteitskaart niet als reisdocument mogen beschouwen. De juridische grond ervoor ontbrak.

Eerder is vermeld dat de Raad van Europa er geen rechtsgrond voor zag.

Op blz. 2, artikel 1.3 van de Verordening (EG) Nr. 2252/2004 van de Raad van Europa van 13 december 2004 is te lezen dat de Verordening niet op de identiteitskaarten van toepassing is. Een latere aanpassing van de Verordening (EG) Nr. 444/2009 geeft ook precies diezelfde uitkomst.

Het zijn feiten van algemene bekendheid waarmee men iets moest doen.

Lidstaten van Europa waren gewoon verplicht om een verordening te implementeren in de nationale wetgeving. In Nederland bleef dat uit.

Een uitzonderingsgrond is een burger daardoor jarenlang ontnomen.

13.4 Aanpassing wetgeving

In het vorige hoofdstuk zijn bepaalde dingen duidelijk geworden. Het verschaftte inzicht hoe de overheid handelde. Zij heeft de burgers buiten de maatschappij geplaatst. Terwijl zij uitvoering moest geven aan een Europese Verordening. Vooral gelet op de status van identiteitskaarten.

Naderhand zou de Nieuwe Paspoortwet wel weer worden teruggedraaid.

De snelheid waarop dat gebeurt verdient alleen niet de schoonheidsprijs.

Het ging om een politiek gevoelig onderwerp en daar moest niet te haastig mee worden omgegaan. Die situatie wilde men zo lang mogelijk in stand houden. Een aanpassing van de voorgestelde wetswijziging duurde vanzelfsprekend te lang. Ook toen alles al duidelijk was in 2011.

En is gebleken dat een vingerafdruk nergens voor ingezet kon worden.

Op 17 januari 2014 zou de wetswijziging ook pas goedgekeurd zijn.

De opstelling van de overheid is feitelijk anders dan verwacht. Voordat deze wetswijziging is goedgekeurd bleef de huidige wet van kracht. Waarom toch? In 2011 was minister J.P.H. Donner al van mening dat de huidige wet niet meer in stand kan blijven voor de identiteitskaarten.

Ik verwijs naar de brief van de heer Donner aan de Tweede Kamer. Voor iedereen nu overigens bekend. Het bleef alleen zonder invulling.

Aan de andere kant is Donner wel scherp als zaken hem geld kosten.¹⁸³

Vervolgens heeft de 2^e Kamer in 2012 aan de Raad van State gevraagd of het mogelijk is om vooruitlopend op de invoering van de wet niet langer vingerafdrukken op te laten nemen.¹⁸⁴ Het was niet mogelijk. Terwijl er zaken doorgevoerd worden zonder een wettelijke grond.¹⁸⁵

Een halt toeroepen aan een bewuste praktijk van voortdurende mensenrechtenschending is blijkbaar onbelangrijk. Nu feitelijk ondergeschikt.

Belangen van burgers zijn zo volkomen op de achtergrond geraakt.

¹⁸³ De minister J.P.H. Donner van BZK komt tot actie als legesopbrengsten van een ID-kaart hem onwelgevallig zijn. Dat hem geld gaat kosten. Hiervan wilde hij klaarblijkelijk wel werk maken.

¹⁸⁴ <http://www.nrc.nl/nieuws/2012/10/17/raad-van-state-noemt-paspoortplan-minister-spies-onverantwoord/>

¹⁸⁵ Vanaf 1 januari 2015 komt er één autoriteit die zich bezighoudt met nucleaire veiligheid en bescherming. Dan worden verschillende diensten op dit gebied van de ministeries van Economische Zaken en Infrastructuur en Milieu samengevoegd in de Autoriteit Nucleaire Veiligheid en Stralingsbescherming (ANVS). Hoewel het totale wetsvoorstel dan nog niet is afgehandeld, kan het nieuwe instituut in januari al wel aan de slag.

http://www.telegraaf.nl/binnenland/23224661/Kamp_een_nucleaire_autoriteit_.html

* Niet te vergeten de realisering van de Centrale Landelijke Databank van de overheid. Hiermee werd al gestart voordat een wet daarvoor was aangenomen. Zie daarvoor het beroepschrift van 22-03-2012.

Op grond van het voorgaande kan een verschil in wetgevingsvoortgang niet verklaard worden. De toenmalige minister heeft een belofte gedaan. Minister J.P.H. Donner zou de betreffende wetgeving snel doorvoeren. Een Algemene Maatregel van Bestuur zou daarvoor een oplossing zijn geweest. Zover is het niet eens gekomen ondanks de belofte daartoe. Het is een bewuste keuze om er niet tijdig genoeg iets aan te doen. De voortgang in een rechtstaat is daarmee nu in de kern aangetast. Saillant detail is dat de heer J.P.H. Donner later de Vicevoorzitter van de Raad van State zal worden. Een positie op het hoogste rechtsorgaan.

13.5 Tussenbalans

In dit dossier blijkt de overheid geen behulpzame partij te zijn geweest. Een snelle wetswijziging van de Nieuwe Paspoortwet bleef jarenlang uit. De overheid toont zich totaal niet betrokken tegen deze achtergrond. Uit de niet betwiste feiten blijkt dat dit belang er niet is. De Nederlandse overheid heeft al 3 jaar geleden gesproken over een mogelijke oplossing. De toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, de heer Donner, stelt in het overleg met de 2^e Kamer van 27 april 2011 zelfs het volgende: -

Ik citeer, "Voor de wetswijziging moet ik nagaan in welke vorm en in hoeveel wetten het speelt. Dat is nu alleen een slag in de lucht. Als ik het snel en praktisch kan oplossen via een Algemene Maatregel van Bestuur of andere regeling heeft dat prioriteit boven het regelen bij wet."

Een optreden van minister Donner bleef uit. Terwijl hij daartoe op grond van de Paspoortwet artikel 3.3 wel de bevoegdheid had bij AMvB. Voor wetswijzigingen wordt de AMvB vaak toegepast.¹⁸⁶ Nu alleen niet.

¹⁸⁶ <http://www.telegraaf-mobile.nl/article/23672735/schippers-wil-parlement-niet-omzeilen>
Een nieuw wetsvoorstel voor de zorg wordt door minister Schippers wel met een AMvB geregeld onder het motto "Het gaat om het tempo". In februari 2015 is daarvan sprake geweest.

13.6 Conclusie

Hiervoor zijn alle aspecten die rond de schending van mensenrechten spelen indringend aan de orde gekomen. De aspecten zijn duidelijk. -

- Uitsluiting van de maatschappij tijdens een procedure
- Een fair-trail beginsel wordt de burgers nu ontnomen
- De ontzegging op het bezit van een identiteitsbewijs terwijl de plicht daartoe door deze overheid is bepaald
- Het niet-implementeren van de Europese Verordening
- Trage aanpassing van wetgeving. Daar waar in andere gevallen een toepassing van AMvB wel gebruikelijk is
- Nagelaten is om al vooruitlopend op de invoering van de Wet niet langer vingerafdrukken op te laten nemen. Terwijl zaken normaliter wel worden ingevoerd zonder dat daarvoor een totaal Wetsvoorstel al is afgehandeld.

Deze aanpak is op verschillende vlakken in strijd met fundamentele rechten. Vooral omdat de maatregel van biometrie haar doelstelling mist.

Op zich is volstrekt ongeloofwaardig dat biometrie fraude voorkomt.

In de praktijk worden vingerafdrukken nergens uitgelezen. Niet bij een bank waar een rekening wordt geopend. Niet bij de verzekeringsmaatschappij die een polis afsluit. Niet bij de telefoonmaatschappij waar een abonnement wordt aangevraagd. Dat geeft zeker te denken.

Een vingerafdruk in de RFID-chip kan nooit een preventieve werking hebben. Op de plek waar fraude wordt gevreesd is legitimeren niet nodig.

Uitlezen bij de balie bij afhalen van het reisdocument gebeurt ook niet.

Sinds de inwerkingtreding van de Nieuwe Paspoortwet in 2009 is er geen vooruitgang geboekt. Terroristen gaan nog steeds de grens over.

En wanneer een RFID-chip wel wordt uitgelezen is er 25% foutenmarge.

Het vertrouwen in een betrouwbaar reisdocument wordt zo ondermijnd.

De inbreuk op de grondrechten vormt daarmee nu een schending.

Een democratisch tekort is in Nederland ontstaan. Vooral daar waar de overheid in feite tekortschiet bij de vervulling van wat ze verondersteld wordt te doen voor de beginselen van de democratie. Voorbeelden zijn reeds aangehaald. De rechten van burgers worden niet gerespecteerd.

Op zich is het ongewoon dat vingerafdrukweigeraars verstoken worden van de maatschappij. Burgers die van geboorte nota bene Nederlanders zijn. Rechten verliest men tijdens een procedure. Een vreemde situatie. En dat omdat de Nieuwe Paspoortwet er hoe dan ook moest komen.

Deze gang van zaken is disproportioneel geweest gelet op het feit dat de Nieuwe Paspoortwet faalt. Het gebruik van biometrie is nutteloos.

Het onvoldoende doorwegen van de stem van de Tweede Kamer in beslissingen rondom de Nieuwe Paspoortwet is verder ook gebleken. Informatie is de Tweede Kamer categorisch onthouden of veel te laat verstrekt. Daarmee is onvoldoende rekening gehouden. Zie blz. 8 en 64.

Een onderzoeksrapport van de heer R. Bekker opgedragen door de overheid daargelaten. De ambtenaren van het agentschap BPR kwamen er in dat onderzoek bekaaid vanaf. Het onderzoek heeft geen ruimte geboden voor de uitwisseling van informatie met de Tweede Kamer.

De lezer van dat rapport kan zich daardoor moeilijk een objectief oordeel vormen. Een berichtgeving uit de media was betrouwbaarder.

In de 2^e Kamer was veel kritiek op het onderzoek van de heer Bekker.¹⁸⁷

Feitelijk had een strengere eindredacteur van dat onderzoeksrapport geen overbodige luxe geweest. Het zou veel meer samenhang brengen.

Niets zet vanzelfsprekend beter aan tot denken dan juist de kale feiten. –

"Ambtenaren drukte hun mening door. En deskundigen zijn genegeerd."

¹⁸⁷ Een algemeen Overleg van de Tweede Kamer vastgesteld op 15 Juni 2012 staat centraal. In dit overleg uitte de leden van de Tweede Kamer kritiek op het onderzoeksrapport van de heer R. Bekker. Op de pagina's 6,7,8,9 en 10 is dat vooral te lezen. De indruk ontstaat dat vanuit het agentschap BPR te veel is gestuurd op de politieke wenselijkheid dan op de materiële haalbaarheid in de praktijksituatie. http://www.parlementairemonitor.nl/9353000/1/j4nvgs5kjg27kof_j9vvij5epmj1ey0/vizt6x9kenwu/f=/kst2576465.pdf